

Onderstaand artikel is verschenen in: dagelijksestandaard.nl/2012/09/de-verborgen-motieven-achter-de-strijd-van-het-humanistisch-verbond-tegen-jongensbesnijdenis/

De verborgen motieven achter de strijd van het Humanistisch Verbond tegen jongensbesnijdenis

In kringen van humanisten bevinden zich veel 'vrienden en vriendinnen van de islam'¹. Dit verklaart wellicht waarom Hirsi Ali vanuit die hoek destijds weinig enthousiaste bijval kreeg voor haar pleidooi tegen genitale verminking van islamitische meisjes. Het is in dit verband geen toeval dat veel humanisten en moslims weinig sympathie hebben voor de staat Israël (en joden). Des te opvallender is het dat humanistische verenigingen als het Humanistisch Verbond en De Vrije Gedachte onder het mom van de rechten van het kind een actie zijn gestart tegen jongensbesnijdenis. Dit ritueel staat immers niet alleen voor de joodse maar ook voor de islamitische identiteit. Wat motiveert humanisten om deze nobele strijd te gaan voeren? En zetten ze hun vriendschap met de islam niet op het spel?

De actie is een initiatief van de humanistische vereniging De Vrije Gedachte. Deze kleine, zieltoegende vereniging voer vroeger een onafhankelijke, eigenzinnige koers maar wordt tegenwoordig gedomineerd door leden van het Humanistisch Verbond dat deze actie actief ondersteunt.

Welk belang is met de strijd tegen jongensbesnijdenis gediend? Uiteraard staan ondergetekenden ook voor de lichamelijke integriteit van het kind. Maar bij gebrek aan een breed gedragen protest uit eigen kring en zolang het algemeen belang niet of nauwelijks wordt geschaad zetten wij grote vraagtekens bij de motieven van lieden die juist nu van buitenaf zo luidruchtig aandringen op een verbod.

Ik ben humanist dus ik ben okay

Humanisten weten wat goed en slecht is, niet alleen voor zichzelf maar ook voor de rest van de mensheid. In dit opzicht doen zij niet onder voor hun christelijke concurrenten waaruit ze zijn voortgekomen. Hun 'superieure' moraal - die van 'de mensenrechten' - achten zij universeel. Een bekende verkondiger van deze universele moraal is oud-voorzitter van het Humanistisch Verbond Paul Cliteur. Maar zoals Cliteur met Schopenhauer stelt dat medelijden de ware grondslag vormt van de moraal², zo stellen wij dat gepercipieerd eigenbelang (ter onderscheid van vulgair egoïsme) in laatste instantie het feitelijke gedrag determineert. De drang tot (over)leven is immers de motor in Darwin's evolutietheorie. Daarom ook is de heersende moraal in wezen de resultante van een belangeneconomie, is dus plaats en tijd gebonden, en mist derhalve een materiële basis voor de geclaimde universaliteit van een natuurwet. Hoe zou het anders te verklaren zijn dat de moraal van onderscheidenlijke waardengemeenschappen zo kan verschillen?

Natuurlijk, mensenrechten zijn prachtig - wie is er nou niet voor gelijke rechten voor man en vrouw, fysieke integriteit, een verbod op slavernij en alle andere leuke dingen voor mensen? - maar zijn in feite vaak niet meer dan de vrucht van wishful thinking. Idem dito voor de roep om dierenrechten. Wat dit alles betreft onderscheiden de advocaten van een universele moraal en dierenrechten zich niet van de vrijgestelde klasse die vanuit de luxe positie van een gevulde maag, goede scholing en gezondheidszorg de christelijke charitas aanprijzen en die zich ook al beroepen op medelijden.

De nobele strijders tegen jongensbesnijdenis

Het is niet toevallig dat een [slippendrager](#) van Paul Cliteur, te weten Floris van den Berg, de vice-voorzitter van de humanistische vereniging De Vrije Gedachte, één van de drijvende krachten is achter de strijd tegen jongensbesnijdenis. Deze fanatieke, dogmatisch verblinde eco-alarmist die - ten einde de wereld van de ondergang te redden - van mening is dat de mens de morele verplichting heeft om vegetariër te zijn, promoveerde bij Cliteur op een academisch [proefschrift met vergelijkbare morele cirkelredeneringen](#). Zijn belang in de strijd tegen jongensbesnijdenis (en ritueel slachten) is om zijn eigen superieur geachte 'universele' mensen- en dierenrechtenmoraal op te leggen aan andersdenkenden.

¹ De zinsnede 'vrienden en vriendinnen van de islam' is afkomstig van de arabist Hans Jansen.

² Dirk Verhofstadt, 'In gesprek met Paul Cliteur. Een zoektocht naar harmonie.', Houtekiet, 2012, p. 364.

Een geheel ander geval is Anton van Hooff, voorzitter van diezelfde vereniging De Vrije Gedachte en een typisch voorbeeld van jezuïtische politieke correctheid. In zijn columns in het dagblad De Gelderlander doet Van Hooff weinig moeite om zijn haat jegens mensen als Theo van Gogh, Pim Fortuyn, [Ayaan Hirsi Ali](#) en Geert Wilders te verbloemen. Mensen die stuk voor stuk met gevaar voor eigen leven het verstikkende politiek correcte klimaat hier te lande doorbraken. Toen Van Hooff naar eigen zeggen door De Gelderlander werd gevraagd om zijn mening te geven over de afschuwelijke moord op Theo van Gogh door een islam-fascist, wist hij al snel te bedenken dat Theo van Gogh zijn lot eigenlijk aan zichzelf te danken had. Had hij, volgens Van Hooff, die zielige moslims maar niet zo'n pijn moeten doen met zijn getreiter!

Dezelfde Van Hooff fulmineert in hetzelfde dagblad ook al jaar en dag tegen de vermeende mensenrechtenschendingen door de staat Israël - waarom nooit eens een kritische noot over het fascistische Saoedi-Arabië? - daarbij gebruik makend van allerlei joodse stereotypen. Schrijver Leon de Winter kwalificeerde hem om deze reden als '[moderne antisemiet](#)'. Niet alleen in De Gelderlander maar ook op de website van de humanistische omroep Human grossiert Van Hooff in bedenkelijke opmerkingen over joden: Jongensbesnijdenis is volgens hem "[een schattige gewoonte van joden](#)", [jodenhaat en antisemitisme](#) zouden geheel verschillende dingen zijn en over de katholieke moralist Erasmus - met zijn onomstreden angst voor het jodendom - mag [op straffe van gehoon door Van Hooff](#) geen kwaad woord worden gezegd.

Een ander bestuurslid van De Vrije Gedachte, te weten de Hamas-sympathisant Gerhard Elferink, zet ons eveneens aan het denken in zijn [weblogs en artikelen](#): "Jood ben je als je het joodse geloof aanhangt en/of leeft in de joodse traditie. Maar om dan van een volk te kunnen spreken?"; "Vergeet ook niet één van de zionistische nederzettingen in Judea en Samaria te bezoeken. Ervaar dat gestolen goed wel terdege gedijen kan."; "De haat die alle niet-joodse Palestijnen ten opzichte van de zionisten voelen is onvoorstelbaar diep. Veel dieper dan ik mij in mijn meest empathische fantasie kan voorstellen. En oneindig veel dieper dan waar al die zionistenvrienden weet van willen hebben."; en, " Hamas is een toonbeeld van tolerantie als je hem afzet tegen de niet aflatende zionistische misdaden."

Het wekt in dit verband geen verwondering dat het verenigingsblad De Vrijdenker al jaren lang vol staat met anti-Israël propaganda en dat de redactie tegengeluiden zoveel mogelijk weert.

Gezien de ressentimenten jegens joden, die in humanistische kringen blijkbaar springlevend zijn, zou het ons niet verbazen dat deze een grote rol hebben gespeeld om onder het voorwendsel van 'de mensenrechten' een aanval te doen op de joodse identiteit. In dit verband is het goed om te weten dat het Humanistisch Verbond bij monde van voorzitter Rein Zunderdorp deze actie expliciet ondersteunt zodat we kunnen vaststellen dat er sprake is van een breed draagvlak binnen de humanistische beweging. Zunderdorp meldt in een [blog](#): "Een van de speerpunten van de komende tijd is de strijd tegen de besnijdenis van minderjarige jongens, op basis van de rechten van het kind. Ik heb de succesvolle campagne van De Vrije Gedachte (gesteund door het Humanistisch Verbond) toegelicht". Voorts is Zunderdorp op 22 september a.s. één van de sprekers op een [symposium](#) tegen jongensbesnijdenis.

Maar moslims besnijden toch ook?

Hirsi Ali vond indertijd bij de Humanistische Kerk nauwelijks gehoor toen zij genitale verminking bij meisjes aan de orde stelde. Maar nu 'gründlige' [Duitse rechters](#) hebben geoordeeld dat jongensbesnijdenis mensenrechtentechnisch niet deugt, is een discussie over een ritueel dat mede de islamitische identiteit treft plots salonfähig geworden in de politiek correcte kringen van het georganiseerde humanisme. We begrijpen dat wel. Je hoort die rooiblanke humanisten als het ware stiekem denken: "We laten onze oren natuurlijk niet hangen naar die onbetrouwbare Somalische zwarte vrouw, maar als onze Duitse soortgenoten jongensbesnijdenis veroordelen kunnen wij als 'Gutmenschen' natuurlijk niet achter blijven".

Gezien hun ervaringen met de lange geschiedenis van het jood-vijandige christelijke Europa voelen de joden zich door de anti-besnijdenis actie begrijpelijkerwijs eerder bedreigd dan de moslims. In tegenstelling tot de joden zijn de moslims immers in de vorige eeuw juist met open armen verwelkomd in Europa, niet alleen als arbeidskrachten maar ook als broodnodige achterban voor de zittende socialisten. De moslims - diep overtuigd van hun eigen 'universele' morele superioriteit - hebben daarom ook minder reden tot beklag dan de historisch geplaagde Europese joden.

Ten slotte

Een giftig mengsel van dogmatisch fanatisme en een grondige afkeer van joden lijken de hoofdrol te spelen in de ware motieven van humanisten om actie tegen jongensbesnijdenis te voeren. De poging om deze afkeer te verhullen, door te kiezen voor de strijd tegen een ritueel dat mede binnen de islam een rol speelt, is erg doorzichtig.

En wat de universele moraal betreft, misschien bestaat er bij nader inzien toch zoiets. We bedoelen de dubbele moraal, want die is van alle tijden.

David Bakker en Fred Neerhoff